

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2017 roku, wydanym w sprawie sygn. akt XIII GC 2864/16, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W., zasądził od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu oraz nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi nieuiszczone koszty sądowe.

Apelację od powyższego wyroku złożyła powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi skarżąca zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, a w szczególności:

- art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez nadużycie zasady swobodnej oceny dowodów w zakresie dowodu z opinii biegłego sądowego M. Motylskiego i błędne uznanie za adekwatną stawkę w wysokości 140 zł netto za 1 rbg prac naprawczych, podczas gdy w ustaleniach biegłego jednoznacznie zostało potwierdzone, iż na rynku lokalnym B. i okolic przedział stawek rynkowych kształtował się w granicach od 100 zł do 165 zł netto za 1 rbg prac naprawczych, co dowodzi, że stawka przyjęta przez powódkę w wysokości 163 zł netto za 1 rbg prac blacharsko-mechanicznych oraz prac lakierniczych, była stawką rynkową i mieszczącą się w przedziale cen stosowanych przez usługodawców na rynku lokalnym, zatem nie istniały podstawy do uznania tejże stawki za niemiernodajną, tym bardziej iż zgodnie z zasadami refundacji kosztów naprawy pojazdów w związku z zaistnieniem szkody komunikacyjnej, uwzględniać należy walor rynkowy zastosowanych przez warsztat naprawczy cen względem obowiązujących stawek na rynku, co czyni wadliwym rozstrzygnięcie Sądu I instancji, gdyż sąd wziął pod uwagę jedynie kryterium stawki „najwyższej akceptowalnej przez pozwanego”, czego nie można uznać za prawidłowe,

- art. 227, 229 i 230 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie przez sąd postępowania dowodowego (dowód z opinii biegłego) na okoliczności niesporne między stronami, to jest na okoliczność ustalenia „zakresu uszkodzeń pojazdu Marki M. o nr. Rej. (...) powstałych w wyniku wypadku”, podczas gdy istotą sporu między stronami była wyłącznie wysokość uzasadnionych ekonomicznie kosztów naprawy w zakresie stawek za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, niesporny pomiędzy stronami tak w toku postępowania likwidacyjnego jak i sądowego był zaś koszt materiału lakierniczego, co w konsekwencji dowodzi o bezzasadności obniżenia przez biegłego kosztów lakierowania uwzględniony przez sąd w zakresie obliczania należnego powódce odszkodowania;

2. naruszenie prawa materialnego, w szczególności przepisów art. 361 i 363 k.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, iż przyznane odszkodowanie nie musi pokrywać w całości poniesionych przez poszkodowanego, udokumentowanych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu w związku ze szkodą komunikacyjną, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1.180,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5.06.2016r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego za I instancję według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżąca wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o jej oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powódki jest niezasadna.

Wskazać należy na bezprzedmiotowość zarzutów apelacyjnych w świetle okoliczności, która ma decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie. Apelująca w złożonym środku zaskarżenia nie odnosi się w ogóle do tej istotnej kwestii, która przesądza o braku podstaw do uwzględnienia jej żądania. Również Sąd Rejonowy okoliczność tę wskazał w końcowym fragmencie swych pisemnych motywów, choć to właśnie ona decyduje o nieuwzględnieniu zgłoszonego żądania.

Istota niniejszej sprawy sprowadza się bowiem do tego, że powodowa spółka nie wykazała w procesie swojej legitymacji procesowej czynnej i dla tej przyczyny jej żądanie nie mogło zostać uwzględnione.

Poza sporem pozostaje, iż powódka nie jest podmiotem poszkodowanym wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia 27 kwietnia 2016 roku. Uszkodzony w tej kolizji pojazd stanowił własność leasingodawcy (...) sp. z o.o. w Ł., a użytkowany był przez leasingobiorcę K. Ł. (1). Podmiotem poszkodowanym w sprawie był więc leasingodawca (...) sp. z o.o. w Ł.. Naprawę pojazdu wyspecjalizowanemu warsztatowi naprawczemu zlecił leasingobiorca, co miało miejsce w dniu 18 maja 2016 roku. Następna udokumentowana czynność prawna w tej sprawie to umowa przelewu powierniczego z dnia 22 lipca 2016 roku zawarta pomiędzy warszatem dokonującym naprawy pojazdu a powodową spółką, na podstawie której warsztat naprawczy przeniósł na powódkę wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy sprawy OC dotyczącego szkody komunikacyjnej z dnia 27 kwietnia 2016 roku. W dacie zawierania tej umowy cedentowi nie przysługiwały żadne uprawnienia do odszkodowania za szkodę wynikłą z powyższego zdarzenia, jako że nie był poszkodowanym w tej sprawie i nie przestawił również umowy nabycia tej wierzytelności od osoby poszkodowanej. Z kolei w dniu 23 sierpnia 2016 roku zawarta została umowa cesji pomiędzy właścicielem uszkodzonego pojazdu, czyli leasingodawcą (...) sp. z o.o. w Ł., a leasingobiorcą K. Ł. (1) jako cesjonariuszem, na podstawie której cedent przeniósł na cesjonariusza prawo do dochodzenia w imieniu własnym i na własny rachunek odszkodowania z tytułu szkody komunikacyjnej w dniu 27 kwietnia 2016 roku. W następstwie zawarcia tej ostatniej umowy cesji K. Ł. (2), który już wcześniej zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu warsztatowi naprawczemu, nabył uprawnienie do dochodzenia od ubezpieczyciela odszkodowania związanego ze szkodą w pojeździe, które to odszkodowanie odpowiadało kosztom naprawy pojazdu. Z żadnego z dokumentów przedstawionych przez powódkę nie wynika natomiast, aby prawo do żądania zwrotu kosztów naprawy pojazdu przeniesione zostało czy przez samego leasingodawcę czy później przez leasingobiorcę na warsztat naprawczy dokonujący naprawy. W zleceniu naprawy z dnia 18 maja 2016 roku udzielonym przez K. Ł. (1), który wówczas nie był jeszcze uprawniony do żądania odszkodowania od ubezpieczyciela, wskazano jedynie, że rozliczenie nastąpi w formie bezgotówkowej pod warunkiem skutecznego przelania prawa do odszkodowania przysługującego zleceniodawcy z tytułu szkody komunikacyjnej. Szczegółowe warunki przelewu regulować miała umowa o przelew wierzytelności. Właśnie tej umowy przelewu – pomiędzy podmiotem uprawnionym do żądania odszkodowania od ubezpieczyciela sprawy szkody (leasingodawcy lub leasingobiorcy po nabyciu tych praw od leasingodawcy) a warszatem naprawczym dokonującym naprawy pojazdu – powódka nie przedstawiła. Powódka nie wykazała więc ciągiem przelewów, że podmiot, od którego nabyła prawa do odszkodowania, sam posiadał te prawa. Powódka nie wykazała zatem swojej legitymacji procesowej czynnej i to przesądza o nieskuteczności jej żądania. Prowadzenie postępowania dowodowego było w tej sytuacji całkowicie zbędne. Niezależnie bowiem od jego wyników powództwo i tak podlegało oddaleniu.

Z tych samych przyczyn Sąd Okręgowy nie badał również zarzutów apelacyjnych wskazanych w apelacji. Badanie to jest bezprzedmiotowe, skoro powódka nie wykazała się legitymacją do zgłaszania takowych żądań.

Z tych względów apelacja (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 135 zł.

Jolanta Jachowicz Jarosław Pawlak Beata Matysik